

มติคณะรัฐมนตรี

วันที่ 24 เดือน มกราคม พ.ศ. 2566

เว็บไซต์ รัฐบาลไทย

URL : <https://www.thaigov.go.th/news/contents/details/64134>

กฎหมาย

1. เรื่อง ร่างกฎกระทรวง ฉบับที่ .. (พ.ศ.) ออกตามความในพระราชบัญญัติการปฏิบัติการตามความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งประเทศสหรัฐอเมริกาเพื่อความร่วมมือในการปรับปรุงการปฏิบัติตามการภาษีอากรระหว่างประเทศ พ.ศ. 2560 รวม 2 ฉบับ

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้ผู้มีหน้าที่รายงานรวบรวม และนำส่งข้อมูลที่ต้องรายงานให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ พ.ศ. และร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสำหรับการขอหนังสือรับรองสถานะว่าเป็นหรือไม่เป็นผู้มีหน้าที่รายงาน พ.ศ. รวม 2 ฉบับตามที่กระทรวงการคลังเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาโดยได้รับความเห็นของธนาคารแห่งประเทศไทยไปประกอบการพิจารณาด้วย แล้วดำเนินการต่อไปได้ และให้กระทรวงการคลังรับความเห็นของธนาคารแห่งประเทศไทยไปพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย

ทั้งนี้ ร่างกฎกระทรวงฯ รวม 2 ฉบับ ที่กระทรวงการคลังเสนอเป็นการออกกฎกระทรวง เพื่อกำหนดให้ผู้มีหน้าที่รายงานตามพระราชบัญญัติการปฏิบัติการตามความตกลงระหว่างรัฐบาล แห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งประเทศสหรัฐอเมริกาเพื่อความร่วมมือในการปรับปรุงการปฏิบัติตามการภาษีอากรระหว่างประเทศ พ.ศ. 2560 ได้แก่ สถาบันการเงิน บริษัทหลักทรัพย์ และบริษัทประกันชีวิต เป็นต้น มีหน้าที่รวบรวม และนำส่งข้อมูล เช่น ข้อมูลบัญชีทางการเงิน ข้อมูลทางภาษี ฯลฯ ต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือผู้แทนที่ได้รับมอบอำนาจจากรัฐมนตรีเพื่อปฏิบัติการตามความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งประเทศสหรัฐอเมริกาเพื่อความร่วมมือในการปรับปรุงการปฏิบัติตามการภาษีอากรระหว่างประเทศ) และมีหน้าที่ในการจัดเก็บรักษาข้อมูลดังกล่าวเป็นเวลาอย่างน้อย 6 ปีนับแต่ปีที่ได้รับข้อมูล เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบข้อมูล รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการการขอหนังสือรับรองสถานะว่าเป็นหรือไม่เป็นผู้มีหน้าที่รายงาน โดยให้มี “คณะกรรมการเพื่อพิจารณาหนังสือรับรองสถานะ” ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง แต่งตั้ง เป็นผู้พิจารณาการออกหนังสือรับรองสถานะดังกล่าว

ร่างกฎกระทรวงทั้ง 2 ฉบับดังกล่าวเป็นการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามความตกลงระหว่างรัฐบาล แห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งประเทศสหรัฐอเมริกาเพื่อความร่วมมือในการปรับปรุงการปฏิบัติตามการภาษีอากรระหว่างประเทศและการดำเนินการตาม FATCA (Agreement between the Government of the Kingdom of Thailand and the Government of the United States of America to Improve International Tax Compliance and to Implement FATCA) (ความตกลง FATCA) ที่ได้มีผลลงนามเมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2559 ซึ่งประเทศไทยมีพันธกรณีที่จะต้องการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับรัฐบาลแห่งประเทศสหรัฐอเมริกาเพื่อนำข้อมูลของผู้เสียภาษีมาใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพของการจัดเก็บภาษีอากรของประเทศในระยะยาว ประกอบกับเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการรวบรวมและนำส่งข้อมูลให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ เพื่อให้ผู้มีหน้าที่รายงานและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมีหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติตามความตกลงในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ภาษี ซึ่งปัจจุบันยังไม่มีกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในเรื่องดังกล่าว ทั้งนี้ กระทรวงการคลังได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างกฎกระทรวงทั้ง 2 ฉบับแล้ว ซึ่งผู้แสดงความคิดเห็นไม่ได้คัดค้านในหลักการของ ร่างกฎกระทรวงทั้ง 2 ฉบับดังกล่าว ประกอบกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นชอบด้วยในหลักการ

สาระสำคัญของร่างกฎกระทรวง

1. ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้ผู้มีหน้าที่รายงานรวบรวม และนำส่ง ข้อมูลที่ต้องรายงานให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ พ.ศ. เป็นการกำหนดหน้าที่ของผู้มีหน้าที่รายงาน [1] สถาบัน การเงิน 2) บริษัทหลักทรัพย์ 3) บริษัทประกันชีวิต 4) บริษัทประกันวินาศภัย 5) ผู้ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขาย ล่วงหน้า 6) ผู้ดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญาตามกฎหมายว่าด้วยการดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญา 7) ผู้ประกอบธุรกิจ บัตรเครดิต และ 8) บุคคลที่ประกอบธุรกิจรับฝากหลักทรัพย์ รับฝากเงิน หรือดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับการลงทุน] ในการ รวบรวมข้อมูลที่ต้องรายงานและนำส่งข้อมูลดังกล่าวต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ ตลอดจนหน้าที่ในการจัดเก็บรักษาข้อมูล ดังกล่าวเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ สรุปได้ดังนี้

1.1 กำหนดหน้าที่ของผู้มีหน้าที่รายงานในการรวบรวมข้อมูลที่ต้องรายงานให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มี อำนาจ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือผู้แทนที่ได้รับมอบอำนาจจากรัฐมนตรีเพื่อปฏิบัติการตามความตกลง ระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งประเทศสหรัฐอเมริกาเพื่อความร่วมมือในการปรับปรุงการปฏิบัติ ตามการภาษีอากรระหว่างประเทศ) เช่น ข้อมูลบัญชีทางการเงิน ข้อมูลภาษี ฯลฯ

1.2 กำหนดระยะเวลาในการนำส่งข้อมูลต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ โดยให้ผู้มีหน้าที่รายงาน นำส่งข้อมูลภายในเดือนมิถุนายนของปีถัดไปนับแต่วันสุดท้ายของปีปฏิทินของการได้มาซึ่งข้อมูลที่ต้องรายงาน เว้นแต่ ข้อมูลที่ต้องรายงานในปีแรก ให้ผู้มีหน้าที่รายงานนำส่งข้อมูลที่ต้องรายงานภายในเดือนมิถุนายนของปีถัดจากวันที่ กฎกระทรวงมีผลใช้บังคับ

1.3 กำหนดให้การส่งข้อมูลของผู้มีหน้าที่รายงานจะถือว่าสมบูรณ์เมื่อระบบ IDES [International Data Exchange Service (IDES) ซึ่งเป็นช่องทางที่ใช้ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลตามข้อ 3 อนุวรรค 6 ก) ของความตกลงฯ] แจ้งเตือนว่าข้อมูลได้ถูกส่งไปยังเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของสหรัฐแล้ว

1.4 กำหนดให้เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจได้รับแจ้งความไม่ถูกต้องของข้อมูลจากระบบ IDES ที่ เกิดจากความผิดพลาดของผู้มีหน้าที่รายงาน ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจแจ้งให้ผู้มีหน้าที่รายงานทราบ และผู้มีหน้าที่ รายงานต้องแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องและนำส่งข้อมูลที่ต้องรายงานให้เสร็จสิ้นภายในเดือนกันยายนของปีเดียวกัน

1.5 กำหนดให้ผู้มีหน้าที่รายงานต้องจัดเก็บรักษาข้อมูลและเอกสารหลักฐานใน การตรวจสอบ ข้อมูลของลูกค้าและการรายงานข้อมูล เป็นเวลาอย่างน้อย 6 ปี นับแต่ปีที่ได้รับข้อมูล

2. ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสำหรับการขอหนังสือรับรองสถานะว่าเป็นหรือ ไม่ เป็นผู้มีหน้าที่รายงาน พ.ศ. เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระบวนการในการพิจารณาคำขอ การยื่นขอ หนังสือรับรองสถานะของการเป็นหรือไม่เป็นผู้มีหน้าที่รายงาน กรอบระยะเวลาในการยื่นคำขอ ช่องทางการ ดำเนินการ ตลอดจนขั้นตอนการพิจารณารับรองสถานะของผู้มีหน้าที่รายงาน สรุปได้ดังนี้

2.1 กำหนดให้ผู้ยื่นคำร้องขอหนังสือรับรองสถานะว่าเป็นหรือไม่เป็นผู้มีหน้าที่รายงานตาม พระราชบัญญัติการปฏิบัติการตามความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งประเทศ สหรัฐอเมริกาเพื่อความร่วมมือในการปรับปรุงการปฏิบัติตามการภาษีอากรระหว่างประเทศ พ.ศ. 2560 (พระราชบัญญัติ FATCA) จะต้องเป็นผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติ FATCA

2.2 กำหนดระยะเวลายื่นคำขอให้ออกหนังสือรับรองสถานะฯ สำหรับรอบปีปฏิทินที่สิ้นสุด ก่อนวันที่กฎกระทรวงมีผลใช้บังคับ ให้ยื่นคำร้องขอให้ออกหนังสือรับรองสถานะฯ ภายใน 2 เดือน นับแต่วันที่ กฎกระทรวงมีผลใช้บังคับ สำหรับในปีถัดไปสามารถขอให้ออกหนังสือรับรองสถานะฯ ภายในวันที่ 31 มกราคมของทุกปี

2.3 กำหนดให้ผู้ขอหนังสือรับรองสถานะฯ ยื่นคำขอให้ออกหนังสือรับรองสถานะฯ และเอกสารประกอบพิจารณาตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศไทย (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือผู้แทนที่ได้รับมอบอำนาจจากรัฐมนตรี) ผ่านเว็บไซต์ของกรมสรรพากร ทั้งนี้ ผู้ขอให้ออกหนังสือรับรองสถานะฯ ต้องให้ความยินยอมแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศไทยในการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมดในการพิจารณาสถานะของผู้ยื่นคำขอต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศสหรัฐอเมริกา

2.4 กำหนดให้มีคณะกรรมการเพื่อพิจารณาหนังสือรับรองสถานะฯ ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังแต่งตั้ง และมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาคำขอให้ออกหนังสือรับรองสถานะฯ และให้ความเห็นและคำแนะนำแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศไทยในการพิจารณาออกหนังสือรับรองสถานะฯ โดยให้อธิบดีกรมสรรพากรเป็นประธาน และผู้แทนจากกรมสรรพากรและสำนักงานเศรษฐกิจการคลังเป็นกรรมการและเลขานุการร่วม

2. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ในท้องที่ตำบลงเย็น อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี ให้แก่ นางมี รักเสมอวงศ์ พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ในท้องที่ตำบลงเย็น อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี ให้แก่ นางมี รักเสมอวงศ์ พ.ศ. ตามที่กระทรวงการคลัง (กค.) เสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้วให้ดำเนินการต่อไปได้

สาระสำคัญของเรื่อง

1. ร่างพระราชบัญญัติฯ ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ มีสาระสำคัญเป็นการโอนที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะตามหลักฐาน น.ส. 3 ก. เลขที่ 959 ในท้องที่ตำบลงเย็น อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี เนื้อที่ประมาณ 14 ไร่ 1 งาน 90 ตารางวา (ที่ตั้งโรงเรียนบ้านป่าเป่าเดิม) ให้แก่ นางมี รักเสมอวงศ์ ซึ่งได้ครอบครองทำประโยชน์อยู่ในปัจจุบัน เพื่อแลกเปลี่ยนกับที่ดินของนางมี รักเสมอวงศ์ หลักฐาน น.ส. 3 ก. เลขที่ 884 เนื้อที่ 16 ไร่ 0 งาน 00 ตารางวา (โดยปัจจุบันใช้ประโยชน์เป็นที่ตั้งของโรงเรียนบ้านป่าเป่าเพื่อให้เป็นที่ราชพัสดุ)

2. กระทรวงการคลังได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องตามมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2562 ด้วยแล้ว โดยได้รับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ นางมี รักเสมอวงศ์ (ผู้แลกเปลี่ยน) คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านป่าเป่า อดีตข้าราชการครูและบุคลากร กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลและชาวบ้านบริเวณพื้นที่โดยรอบ ซึ่งเห็นชอบด้วย และได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ของกรมธนารักษ์ www.treasury.go.th และระบบกลางทางกฎหมาย www.law.go.th รวมทั้งได้จัดทำรายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติ (Checklist) และการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายดังกล่าวแล้ว พร้อมกับนำสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น และการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายดังกล่าวเผยแพร่ผ่านทาง www.treasury.go.th และ www.law.go.th ด้วยแล้ว

3. เรื่อง ระเบียบคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม ว่าด้วยหลักเกณฑ์การรายงานผลการดำเนินการตามมาตรฐานทางจริยธรรม ประมวลจริยธรรม ข้อกำหนดจริยธรรมและกระบวนการรักษาจริยธรรม พ.ศ. 2565

คณะรัฐมนตรีรับทราบตามที่สำนักงาน ก.พ. เสนอระเบียบคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรมว่าด้วยหลักเกณฑ์การรายงานผลการดำเนินการตามมาตรฐานทางจริยธรรม ประมวลจริยธรรม ข้อกำหนดจริยธรรมและกระบวนการรักษาจริยธรรม พ.ศ. 2565 เพื่อสำนักงาน ก.พ. จะได้ดำเนินการประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้มีผลใช้บังคับต่อไป

เรื่องเดิม

คณะรัฐมนตรีมีมติ (29 กันยายน 2563) รับทราบระเบียบคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรมว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำประมวลจริยธรรม ข้อกำหนดจริยธรรมและกระบวนการรักษาจริยธรรมของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. 2563 ตามที่สำนักงาน ก.พ. เสนอ เพื่อเป็นหลักเกณฑ์ในการจัดทำประมวลจริยธรรมและข้อกำหนดจริยธรรมที่ใช้บังคับองค์กรกลางบริหารงานบุคคล¹ และส่วนราชการต่าง ๆ

สาระสำคัญของเรื่อง

สำนักงาน ก.พ. รายงานว่า

1. โดยที่พระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562 มาตรา 13 บัญญัติให้คณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม (ก.ม.จ.) มีหน้าที่และอำนาจในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงการกำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินการตามมาตรฐานทางจริยธรรม² ตลอดจนตรวจสอบรายงานประจำปีของหน่วยงานภาครัฐ รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์เป็นระเบียบ คู่มือ หรือแนวทางปฏิบัติ เพื่อให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคลใช้เป็นหลักเกณฑ์สำหรับการจัดทำประมวลจริยธรรมและข้อกำหนดจริยธรรม ทั้งนี้ ในช่วงปี 2563-2565 ก.ม.จ. ได้ดำเนินการภายใต้พระราชบัญญัติดังกล่าวที่สำคัญ เช่น การจัดทำยุทธศาสตร์ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมและการส่งเสริมจริยธรรมภาครัฐ พ.ศ. 2565-2570 (ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบแล้ว) การกำหนดรูปแบบรายงาน วิธีการกำกับ ติดตาม และประเมินผล และการกำหนดแนวทางการส่งเสริมและพัฒนา การกำกับ ติดตามและประเมินผลการส่งเสริมจริยธรรม นอกจากนี้ ได้ออกระเบียบ ก.ม.จ. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำประมวลจริยธรรม ข้อกำหนดจริยธรรม และกระบวนการรักษาจริยธรรมของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. 2563 [ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติรับทราบด้วยแล้ว (มติคณะรัฐมนตรีวันที่ 29 กันยายน 2563)]

2. ก.ม.จ. ในการประชุมครั้งที่ 6/2565 เมื่อวันที่ 22 สิงหาคม 2565 ได้มีมติเห็นชอบร่างระเบียบ ก.ม.จ. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การรายงานผลการดำเนินการตามมาตรฐานทางจริยธรรม ประมวลจริยธรรม ข้อกำหนดจริยธรรม และกระบวนการรักษาจริยธรรม พ.ศ. 2565³ เพื่อใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการจัดทำรายงานผลการดำเนินการตามมาตรฐานทางจริยธรรม ประมวลจริยธรรม ข้อกำหนดจริยธรรม และกระบวนการรักษาจริยธรรมที่ใช้บังคับองค์กรกลางบริหารงานบุคคลและหน่วยงานของรัฐต่าง ๆ และได้แจ้งเวียนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องพิจารณาให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างระเบียบฯ แล้ว

3. สำนักงาน ก.พ. ได้ปรับปรุงร่างระเบียบฯ ตามที่ได้รับข้อสังเกตของสำนักงานรองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) และเสนอรองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) ประธาน ก.ม.จ. ลงนามแล้ว ซึ่งได้เห็นควรให้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อรับทราบการออกระเบียบ ก.ม.จ. ฉบับดังกล่าว มีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

3.1 กำหนดให้หน่วยงานของรัฐรายงานผลการดำเนินการตามมาตรฐานทางจริยธรรม ประมวลจริยธรรม ข้อกำหนดจริยธรรม และกระบวนการรักษาจริยธรรม รวมถึงข้อมูลการจัดหลักสูตรการฝึกอบรม การเผยแพร่ความเข้าใจให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ การนำพฤติกรรมทางจริยธรรมไปใช้ในกระบวนการบริหารงานบุคคล การจัดทำมาตรการจูงใจเพื่อพัฒนาและส่งเสริมเจ้าหน้าที่ของรัฐ การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และการสร้างเครือข่ายและประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน และประชาชน หรือการดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวข้องโดยจัดทำเป็นรายงานประจำปีเสนอต่อองค์กรกลางบริหารงานบุคคลหรือองค์กรที่มีหน้าที่จัดทำประมวลจริยธรรม⁴ แล้วแต่กรณี ภายในเดือนตุลาคมของทุกปี

3.2 กำหนดให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคลหรือองค์กรที่มีหน้าที่จัดทำประมวลจริยธรรม กำกับ ติดตามให้หน่วยงานของรัฐมีการจัดทำและเสนอรายงานผลการดำเนินการตามมาตรฐานทางจริยธรรม ประมวลจริยธรรม ข้อกำหนดจริยธรรม และกระบวนการรักษาจริยธรรม เพื่อนำมาวิเคราะห์และประเมินผล ในภาพรวมเสนอต่อ ก.ม.จ. ภายในเดือนพฤศจิกายนของทุกปี

3.3 กำหนดให้การรายงานผลการดำเนินการตามมาตรฐานทางจริยธรรม ประมวลจริยธรรม ข้อกำหนดจริยธรรม และกระบวนการรักษาจริยธรรม เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และรูปแบบตามที่ ก.ม.จ. กำหนด

3.4 กำหนดให้สำนักงาน ก.พ. รวบรวมและวิเคราะห์รายงานผลการดำเนินการตามมาตรฐานทางจริยธรรม ประมวลจริยธรรม ข้อกำหนดจริยธรรม และกระบวนการรักษาจริยธรรม ขององค์กรกลางบริหารงานบุคคลหรือองค์กรที่มีหน้าที่จัดทำประมวลจริยธรรม แล้วแต่กรณี เพื่อประเมินผลในภาพรวมและจัดทำรายงานประจำปีพร้อมทั้งรายงานปัญหาและอุปสรรค เสนอต่อ ก.ม.จ. ภายในเดือนมกราคมของทุกปีและรายงานสรุปผลการดำเนินงานเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

3.5 ให้หน่วยงานของรัฐ องค์กรกลางบริหารงานบุคคลและองค์กรที่มีหน้าที่จัดทำประมวลจริยธรรมเปิดเผยรายงานการดำเนินการตามมาตรฐานทางจริยธรรม ประมวลจริยธรรม ข้อกำหนดจริยธรรม และกระบวนการรักษาจริยธรรมได้ตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

¹ องค์กรกลางบริหารงานบุคคล หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และคณะกรรมการข้าราชการตำรวจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทนั้น รวมทั้งคณะกรรมการกลางบริหารงานบุคคลของเจ้าหน้าที่ของรัฐในฝ่ายบริหาร และคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

² มาตรฐานทางจริยธรรม คือ หลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เช่น ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ ซื่อสัตย์สุจริต คิดถึงประโยชน์ส่วนรวม และมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน

³ สำนักงาน ก.พ. แจ้งว่า ร่างระเบียบฯ จะเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์การรายงานผลการดำเนินการตามมาตรฐานทางจริยธรรม ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรมฯ และสอดคล้องกับระเบียบ ก.ม.จ. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำประมวลจริยธรรม ข้อกำหนดจริยธรรมและกระบวนการรักษาจริยธรรมของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. 2563 ที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องมีการประเมินผลการดำเนินการเกี่ยวกับมาตรฐานทางจริยธรรมและให้ ก.ม.จ. ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม

⁴ องค์การที่มีหน้าที่จัดทำประมวลจริยธรรม หมายความว่า องค์การกลางบริหารงานบุคคล คณะรัฐมนตรีสภาภิบาลโหม สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ คณะกรรมการพัฒนาและส่งเสริมองค์การมหาชนและองค์การที่ ก.ม.จ. วินิจฉัยว่าเป็นผู้จัดทำประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐ

⁵ สำนักงาน ก.พ. แจ้งว่า ในส่วนของข้าราชการการเมือง ขณะนี้ยังไม่มีกำหนดหน่วยงานที่จะเป็นผู้รายงานผลการดำเนินการตามมาตรฐานทางจริยธรรม ประมวลจริยธรรม ข้อกำหนดจริยธรรม และกระบวนการรักษาจริยธรรม รวมทั้งยังไม่มีกำหนดหน่วยงานที่จะเป็นผู้รวบรวมและวิเคราะห์รายงานผลการดำเนินการดังกล่าวเพื่อประเมินผลในภาพรวมของข้าราชการการเมือง เสนอต่อ ก.ม.จ. โดยภายหลังจากที่มีการประกาศใช้ระเบียบฯ แล้วจะกำหนดผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องดังกล่าวให้ได้ข้อยุติภายในเดือนมีนาคม เพื่อให้สามารถรายงานผลการดำเนินการได้ทันภายในเดือนตุลาคม 2566

4. เรื่อง ร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในท้องที่อำเภออ่าวลึก อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอเหนือคลอง อำเภอลองท่อม และอำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ พ.ศ. 2559

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบในหลักการร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในท้องที่อำเภออ่าวลึก อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอเหนือคลอง อำเภอลองท่อม และอำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ พ.ศ. 2559 ตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.) เสนอ และให้ส่งคณะกรรมการตรวจสอบร่างกฎหมายและร่างอนุบัญญัติที่เสนอคณะรัฐมนตรีตรวจพิจารณาเป็นเรื่องเร่งด่วน แล้วดำเนินการต่อไปได้ และให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรับความเห็นของกระทรวงคมนาคม และสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไปพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย

ทั้งนี้ ทส. เสนอว่า

1. ได้มีประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในท้องที่อำเภออ่าวลึก อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอเหนือคลอง อำเภอลองท่อม และอำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ พ.ศ. 2559 ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 45 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 โดยมีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้พื้นที่ที่ได้มีการกำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์ เขตผังเมืองรวม เขตควบคุมอาคาร และเขตควบคุมมลพิษในจังหวัดกระบี่ เป็นเขตพื้นที่ที่ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม โดยให้มีระยะเวลาบังคับใช้ห้าปีนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (มีผลใช้บังคับ 5 ปี ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2559 ถึงวันที่ 31 มีนาคม 2564)

2. ต่อมาได้มีประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามข้อ 1 ได้แก่ ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในท้องที่อำเภออ่าวลึก อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอเหนือคลอง อำเภอลองท่อม และอำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ พ.ศ. 2559 มีผลใช้บังคับสองปีนับแต่วันที่ 1 เมษายน 2564 ถึงวันที่ 31 มีนาคม 2566

3. โดยที่กระบวนการยกร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในท้องที่อำเภออ่าวลึก อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอเหนือคลอง อำเภอลองท่อม

และอำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ พ.ศ. (ฉบับใหม่) เพื่อให้มีผลใช้บังคับต้องนำเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบซึ่งการดำเนินการปรับปรุงประกาศดังกล่าวข้างต้น ทส. โดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) จำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินการอีกระยะหนึ่งทำให้ไม่สามารถดำเนินการให้มีผลใช้บังคับได้ทันกับระยะเวลาการใช้บังคับประกาศตามข้อ 1 และข้อ 2 ที่จะหมดลงในวันที่ 31 มีนาคม 2566 ประกอบกับมาตรา 45 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 บัญญัติให้การขยายระยะเวลาประกาศดังกล่าว ให้กระทำได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและคณะรัฐมนตรี โดยทำเป็นประกาศในราชกิจจานุเบกษา ดังนั้น เพื่อให้การบังคับใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่จังหวัดกระบี่ตามประกาศในข้อ 1 เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ทส. จึงได้ยกร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในท้องที่อำเภออ่าวลึก อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอเหนือคลอง อำเภอคลองท่อม และอำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ พ.ศ. 2559 เพื่อขยายระยะเวลาการบังคับใช้ประกาศตามข้อ 1 ออกไปอีกสองปีนับแต่วันที่ 1 เมษายน 2566 ถึงวันที่ 30 มีนาคม 2568

4. ในคราวประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ 3/2565 เมื่อวันที่ 3 สิงหาคม 2565 ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบกับการขยายเวลาดังกล่าวตามร่างประกาศในข้อ 3 แล้ว

5. ทส. ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างประกาศดังกล่าวโดยได้รับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ของ สผ. และระบบกลางทางกฎหมาย และได้มีหนังสือรับฟังความคิดเห็นไปยังทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่จังหวัดกระบี่ รวมทั้งได้จัดทำสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายและเปิดเผยเอกสารดังกล่าวผ่านทางเว็บไซต์ดังกล่าว ตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. 2562 และกฎกระทรวงกำหนดร่างกฎหมายที่ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ พ.ศ. 2565 ด้วยแล้ว พร้อมทั้ง ทส. ได้ดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2565 (เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับกรณีการตราร่างกฎหมายและร่างอนุบัญญัติที่ต้องจัดให้มีแผนที่ท้าย) โดยกรมการปกครองได้ตรวจสอบแผนที่ท้ายประกาศตามข้อ 1 แล้วพบว่า แนวเขตการปกครองที่ปรากฏในแผนที่ท้ายประกาศดังกล่าวสอดคล้องกับคำบรรยายในประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การกำหนดเขตตำบลในท้องที่ที่เกี่ยวข้องฉบับปัจจุบัน

สาระสำคัญของร่างประกาศ

ร่างประกาศในเรื่องนี้มีสาระสำคัญเป็นการขยายระยะเวลาการบังคับใช้ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในท้องที่อำเภออ่าวลึก อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอเหนือคลอง อำเภอคลองท่อม และอำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ พ.ศ. 2559 **ต่อไปอีก สองปีนับแต่วันที่ 1 เมษายน 2566**

5. เรื่อง ร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณท้องที่ตำบลดงลิงงาม ตำบลบ่อผุด ตำบลมะเร็ด ตำบลแม่น้ำ ตำบลหน้าเมือง ตำบลอ่างทอง ตำบลลิปะน้อย อำเภอเกาะสมุย และตำบลเกาะพะงัน ตำบลบ้านใต้ ตำบลเกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. 2557

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบในหลักการร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณท้องที่ตำบลดงลิงงาม ตำบลบ่อผุด ตำบลมะเร็ด ตำบลแม่น้ำ ตำบลหน้าเมือง ตำบลอ่างทอง ตำบลลิปะน้อย อำเภอเกาะสมุย และตำบลเกาะพะงัน ตำบลบ้านใต้ ตำบลเกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. 2557 ตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอ และให้ส่งคณะกรรมการตรวจสอบร่างกฎหมายและร่างอนุบัญญัติที่เสนอคณะรัฐมนตรีตรวจพิจารณาเป็นเรื่องเร่งด่วน แล้วดำเนินการต่อไปได้ และให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรับความเห็นของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงคมนาคม และสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไปพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย

สาระสำคัญของเรื่อง

1. ร่างประกาศฯ ที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีสาระสำคัญเป็นการขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณท้องที่ตำบลดงลิงงาม ตำบลบ่อผุด ตำบลมะเร็ด ตำบลแม่น้ำ ตำบลหน้าเมือง ตำบลอ่างทอง ตำบลลิปะน้อย อำเภอเกาะสมุย และตำบลเกาะพะงัน ตำบลบ้านใต้ ตำบลเกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. 2557 ซึ่งจะครบกำหนดระยะเวลาการใช้บังคับในวันที่ 30 พฤษภาคม 2566 ต่อไปอีกสองปี นับแต่วันที่ 31 พฤษภาคม 2566 เพื่อให้การบังคับใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นไปอย่างต่อเนื่องในระหว่างที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอยู่ระหว่างดำเนินการปรับปรุงมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และจัดทำร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณท้องที่ตำบลดงลิงงาม ตำบลบ่อผุด ตำบลมะเร็ด ตำบลแม่น้ำ ตำบลหน้าเมือง ตำบลอ่างทอง ตำบลลิปะน้อย อำเภอเกาะสมุย และตำบลเกาะพะงัน ตำบลบ้านใต้ ตำบลเกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. (ฉบับใหม่)

2. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้นำร่างประกาศในเรื่องนี้ไปดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นแก่ประชาชน ตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. 2562 และกฎกระทรวงกำหนดร่างกฎหมายที่ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ พ.ศ. 2565 ตลอดจนได้ดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2565 (เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการตราร่างกฎหมายและร่างอนุบัญญัติที่ต้องจัดให้มีแผนที่ท้าย) แล้ว

6. เรื่อง ร่างประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การให้ใช้บังคับผังเมืองรวมสมุทรปราการ พ.ศ. (แก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมสมุทรปราการ พ.ศ. 2556)

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบร่างประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การให้ใช้บังคับผังเมืองรวมสมุทรปราการ พ.ศ. (แก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมสมุทรปราการ พ.ศ. 2556) ตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ และให้ดำเนินการต่อไปได้ และให้กระทรวงมหาดไทยรับความเห็นของกระทรวงคมนาคมไปพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย

ทั้งนี้กระทรวงมหาดไทย (มท.) เสนอว่า

1. กรมโยธาธิการและผังเมืองได้รับแจ้งจากจังหวัดสมุทรปราการว่าภายหลังการประกาศใช้บังคับกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมสมุทรปราการ พ.ศ. 2556 เมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2557 (ซึ่งได้มีการถ่ายโอนภารกิจการวางและจัดทำผังเมืองรวมดังกล่าวให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2558) ว่าได้มีนโยบายการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - พ.ศ. 2564) ที่มุ่งส่งเสริมให้ขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจประเทศและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยในการพัฒนาด้านการขนส่งท่าอากาศยานสุวรรณภูมิเป็นศูนย์กลางหลักในการขนส่งทางอากาศในภูมิภาค เชื่อมโยงการขนส่งระบบราง ระบบเรือ และระบบขนส่งทางอากาศ และเชื่อมโยงการให้บริการแก่ผู้เดินทาง นักท่องเที่ยว และ การขนส่งในอนาคต

2. เพื่อสนองนโยบายการพัฒนาดังกล่าว บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) (ทอท.) จึงมีความจำเป็นในการจัดเตรียมพื้นที่รองรับการพัฒนากิจกรรมระบบโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น การก่อสร้างอาคารรองรับนักท่องเที่ยวและผู้โดยสาร อาคารตรวจสอบและรับรองคุณภาพสินค้า (Certify Hub) ก่อนส่งสินค้าออกไปต่างประเทศ ตลอดจนพัฒนาพื้นที่เพื่อดำเนินการที่ต่อเนื่องกับกิจการท่าอากาศยานต่าง ๆ ทุกรูปแบบพื้นที่ที่ ทอท. จะใช้ดำเนินโครงการตามแนวทางการพัฒนาพื้นที่ดังกล่าวตั้งอยู่ในที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม (สีเขียว) ซึ่งมีวัตถุประสงค์การใช้ที่ดินเพื่อสงวนรักษาสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและส่งเสริมการเป็นพื้นที่เกษตรกรรมตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมสมุทรปราการ พ.ศ. 2556 ทำให้พื้นที่บริเวณดังกล่าวไม่สามารถดำเนินการโครงการตามแนวทางการพัฒนาพื้นที่ของ ทอท. ได้

3. ต่อมาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการจึงได้เสนอขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมสมุทรปราการ พ.ศ. 2556 ในประเด็นการขอแก้ไขด้านการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม (สีเขียว) บริเวณ ก. 1 - 3 (บางส่วน) จำนวน 5 แปลง ได้แก่ โฉนดที่ดินเลขที่ 786, 772, 15, 32 และ 199 เนื้อที่ 560 - 1 - 99 ไร่ ของ ทอท. ให้เป็นที่ดินประเภทสถาบันราชการ การสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการ (สีน้ำเงิน) เพื่อดำเนินโครงการตามแนวทางการพัฒนาที่ดินและดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง หรือต่อเนื่องกับการประกอบกิจการท่าอากาศยาน ซึ่งในคราวประชุมคณะกรรมการผังเมือง (ตามพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518) ครั้งที่ 7/2562 เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2562 และครั้งที่ 9/2562 เมื่อวันที่ 25 กันยายน 2562 ได้มีมติเห็นชอบให้แก้ไขกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมสมุทรปราการ พ.ศ. 2556 ดังกล่าวแล้ว และนำไปปิดประกาศเป็นเวลาสามสิบวันปรากฏว่าไม่มีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียยื่นข้อคิดเห็น และได้เสนอคณะกรรมการผังเมืองเพื่อทราบ เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2562

4. ต่อมาได้มีประกาศใช้บังคับพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 โดยมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2562 ซึ่งพระราชบัญญัติการผังเมืองดังกล่าวบัญญัติให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 ทั้งฉบับ และได้แก้ไขรูปแบบการประกาศใช้บังคับกฎหมายในส่วนของผังเมืองรวมทั้งกรมโยธาธิการและผังเมืองเป็นผู้วางและจัดทำผังขึ้นใหม่ โดยได้ดำเนินการประกาศใช้บังคับเป็นประกาศกระทรวงมหาดไทย (เดิมประกาศใช้บังคับเป็นกฎกระทรวง) ประกอบกับมาตรา 110 แห่งพระราชบัญญัติการผังเมืองฯ บัญญัติให้ผังเมืองรวมที่อยู่ระหว่างดำเนินการวางและจัดทำตามพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 และแก้ไขเพิ่มเติมในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ใช้บังคับ การดำเนินการต่อไปสำหรับการนั้นให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการผังเมืองกำหนด และในการประชุมคณะกรรมการผังเมือง ครั้งที่ 3/2564 เมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 2564 ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบให้ผังเมืองรวมที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้จัดวางและทำผัง ซึ่งคณะกรรมการผังเมือง (ตามพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518) ได้ให้ความเห็นชอบแล้วและอยู่ในขั้นตอนการยกร่างกฎหมาย ให้ดำเนินการออกเป็นประกาศกระทรวงมหาดไทยเพื่อใช้บังคับต่อไป

5. มท. โดยกรมโยธาธิการและผังเมืองจึงได้จัดทำร่างประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การให้ใช้บังคับผังเมืองรวมสมุทรปราการ พ.ศ. (แก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมสมุทรปราการ พ.ศ. 2556) ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในมาตรา 32 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ที่บัญญัติว่า “เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามมาตรา 29 แล้ว ไม่มีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียผู้ใดยื่นคำร้องตามมาตรา 30 หรือมีแต่คณะกรรมการผังเมืองส่งยกคำร้องดังกล่าวหรือเมื่อกรมโยธาธิการและผังเมืองไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ให้กรมโยธาธิการและผังเมืองหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น แล้วแต่กรณี ดำเนินการเพื่อออกประกาศกระทรวงมหาดไทยหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นแล้วแต่กรณี โดยไม่ชักช้า ในกรณีนี้ให้กรมโยธาธิการและผังเมืองนำประกาศกระทรวงมหาดไทยเสนอต่อคณะรัฐมนตรีโดยตรงเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อน” ทั้งนี้ในกระบวนการวางและจัดทำผังเมืองรวมก่อนที่จะได้จัดทำเป็นร่างประกาศกระทรวงมหาดไทยนี้ได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการผังเมือง ซึ่งประกอบด้วย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กษ.) กระทรวงคมนาคม (คค.) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.) กระทรวงอุตสาหกรรม (อก.) สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วยแล้ว

สาระสำคัญของร่างประกาศ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมสมุทรปราการ พ.ศ. 2556 โดยแก้ไขเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม (สีเขียว) บริเวณ ก. 1 - 3 (บางส่วน) จำนวน 5 แปลง ได้แก่ โฉนดที่ดินเลขที่ 786, 772, 15, 32 และ 199 เนื้อที่ 560 - 1 - 99 ไร่ ของ ทอท. ให้เป็นที่ดินประเภทสถาบันราชการ การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ (สีน้ำเงิน) บริเวณ ส. - 1 - 1 ในบริเวณ ก. 1 - 3 เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการสาธารณูปโภคและสาธารณูปการหรือสาธารณประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับกิจการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมสมุทรปราการ พ.ศ. 2556 (ฉบับเดิม)	ร่างประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การใช้ใช้บังคับผังเมืองรวมสมุทรปราการ พ.ศ. (ฉบับแก้ไข)
แผนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน (ผังสี)	
บริเวณ ก. 1 - 3	เพิ่ม บริเวณ ส. - 1 - 1 ในบริเวณ ก. 1 - 3
ข้อกำหนด	
ข้อ 6 การใช้ประโยชน์ที่ดินตามแผนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามที่ได้จำแนกประเภท ท้ายกฎกระทรวงนี้ ให้เป็นไปดังต่อไปนี้ ฯลฯ (13) ที่ดินประเภท ส. ที่กำหนดไว้เป็นสีน้ำเงินให้เป็นที่ดินประเภทสถาบันราชการ การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ มีวัตถุประสงค์เพื่อสถาบันราชการ กิจการของรัฐที่เกี่ยวกับการสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ หรือสาธารณประโยชน์ จำแนกเป็นบริเวณ ส. - 1 ถึง ส. - 13	ข้อ 6 การใช้ประโยชน์ที่ดินตามแผนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามที่ได้จำแนกประเภท ท้ายกฎกระทรวงนี้ ให้เป็นไปดังต่อไปนี้ ฯลฯ (13) ที่ดินประเภท ส. ที่กำหนดไว้เป็นสีน้ำเงินให้เป็นที่ดินประเภทสถาบันราชการ การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ มีวัตถุประสงค์เพื่อสถาบันราชการ กิจการของรัฐที่เกี่ยวกับการสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ หรือสาธารณประโยชน์ จำแนกเป็นบริเวณ ส. - 1 และ ส. - 1 - 1 และบริเวณ ส. - 2 ถึง ส. - 13
รายการประกอบแผนผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน	
ก. 1 - 3 ด้านเหนือ จดเส้นขนานระยะ 1,000 เมตร กับศูนย์กลางถนนสายบึงปลาหมื่น - อ่อนนุช (วัดศรีวารีน้อย) ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้เป็นระยะ 3,500 เมตร และเส้นตั้งฉากกับคลองบางน้ำจืด ผัง	การใช้ประโยชน์ที่ดินในรายการ ก. 1 - 3 และรายการ ส. 1 - 1 ให้เป็นไปตามที่กำหนดดังต่อไปนี้ ก. 1 - 3 ด้านเหนือ จดเส้นขนานระยะ 1,000 เมตร กับศูนย์กลางถนนสายบึงปลาหมื่น - อ่อนนุช (วัดศรีวารีน้อย) ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้เป็นระยะ 3,500 เมตร และเส้นตั้งฉากกับคลองบางน้ำจืด ผัง

ตะวันตก	ด้านตะวันออก จดคลองบางน้ำจืด ฝั่ง	ตะวันตก	ด้านตะวันออก จดคลองบางน้ำจืด ฝั่ง
ตะวันตก	ด้านใต้ จดถนนสาย ง 2 ฟากเหนือ	ตะวันตก	ด้านใต้ จดถนนสาย ง 2 ฟากเหนือ
	ด้านตะวันตก จดคลองหนอง		ด้านตะวันตก จดคลองหนอง
งูเห่า	ฝั่งตะวันออก	งูเห่า	ฝั่งตะวันออก
		1	ทั้งนี้ ยกเว้นที่ดินบริเวณ ส. - 1 -
		นี้)	ที่กำหนดไว้เป็นสีน้ำเงิน (แก้ไขเพิ่มเติมในครั้ง
			ส. - 1 - 1 ศูนย์บริการและสนับสนุน
		กิจการ	ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ (แก้ไขเพิ่มเติม
		ในครั้งนี้)	

7. เรื่อง ร่างกฎหมายการขยายระยะเวลามาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนการบริจาคด้านสาธารณสุข

คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบและอนุมัติ ดังนี้

1. รับทราบการยกเลิกหลักเกณฑ์เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดสิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับการบริจาคด้านสาธารณสุข ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ

2. อนุมัติหลักการร่างพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาเป็นเรื่องด่วน แล้วดำเนินการต่อไปได้

ทั้งนี้ ร่างพระราชกฤษฎีกาฯ ที่กระทรวงการคลังเสนอ

1. เป็นการขยายระยะเวลาการยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่บุคคลธรรมดาและบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเพื่อสนับสนุนการบริจาคด้านสาธารณสุขให้แก่หน่วยรับบริจาครวม 10 แห่ง ได้แก่ (1) สภากาชาดไทย (2) มูลนิธิภัทรมาหาราชานุสรณ์ ในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระเจ้าน้องนางเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี กรมพระศรีสวางควัฒน วรขัตติยราชนารี (3) ศิริราชมูลนิธิ (4) มูลนิธิจุฬาภรณ์ (5) มูลนิธิโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (6) มูลนิธิโรงพยาบาลเวชศาสตร์เขตร้อน ในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ (7) มูลนิธิโรคมะเร็งโรงพยาบาลศิริราช (8) มูลนิธิโรงพยาบาลราชวิถี (9) มูลนิธิสมเด็จพระปิ่นเกล้า และ (10) มูลนิธิโรงพยาบาลสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ กองทัพอากาศ ในพระบรมราชินูปถัมภ์

2. เพิ่มเติมหน่วยรับบริจาครวม 3 แห่ง ได้แก่ (1) มูลนิธิโรงพยาบาลสวนดอก คณะแพทยศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2) มูลนิธิสนับสนุนสถาบันประสาทวิทยา และ (3) มูลนิธิโรงพยาบาลเด็ก โดยให้หักลดหย่อนหรือหักเป็นรายจ่ายได้ 2 เท่าของจำนวนเงินหรือทรัพย์สินที่บริจาคสำหรับการบริจาคผ่านระบบบริจาคอิเล็กทรอนิกส์ (e-Donation) ของกรมสรรพากรที่ได้กระทำตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2566 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2567

3. ยกเว้นภาษีเงินได้ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ และอากรแสตมป์ สำหรับเงินได้ที่ได้รับการโอนทรัพย์สินหรือการขายสินค้า หรือการกระทำตราสารอันเนื่องมาจากการบริจาคให้แก่หน่วยรับบริจาคทั้ง 13 แห่งดังกล่าว (การบริจาคที่ดิน รถยนต์ และทองคำ)

4. กระทรวงการคลังได้เคยเสนอคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2564 และวันที่ 26 กรกฎาคม 2565 เพื่อรับทราบหลักเกณฑ์เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดสิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับการบริจาคด้านสาธารณสุข รวมทั้งการปรับปรุงแก้ไขหลักเกณฑ์ดังกล่าว ตามมติคณะรัฐมนตรีวันที่ 30 พฤศจิกายน 2564 และ 26 กรกฎาคม 2565 ซึ่งการยกเลิกหลักเกณฑ์ฯ ในครั้งนี้ เพื่อให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในปัจจุบันที่มีแนวโน้มความรุนแรงของโรคดีขึ้น อัตราการรักษาตัวที่โรงพยาบาลลดน้อยลง และการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับการบริจาคให้แก่หน่วยรับบริจาคดังกล่าว โดยให้หักลดหย่อนหรือหักรายจ่ายได้ 1 เท่า [ตามประกาศกระทรวงการคลัง ว่าด้วยภาษีเงินได้และภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 2) ฯ] มีความเหมาะสมและเพียงพอที่จะจูงใจให้มีการบริจาคแล้ว

กระทรวงการคลังได้รายงานประมาณการการสูญเสียรายได้ตามมาตรา 27 และมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 โดยคาดว่ามาตรการทางภาษีดังกล่าวจะทำให้ภาครัฐจัดเก็บภาษีลดลงประมาณปีละ 370 ล้านบาท แต่จะเป็นการช่วยลดภาระการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายของรัฐบาลในด้านสาธารณสุขได้อีกทางหนึ่ง

สาระสำคัญของร่างพระราชกฤษฎีกา

1. กำหนดให้ยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับการบริจาคผ่านระบบบริจาคอิเล็กทรอนิกส์ (e-Donation) ให้แก่หน่วยรับบริจาค รวม 13 แห่ง ได้แก่ (1) สภากาชาดไทย (2) มูลนิธิภัทรมหาราชานุสรณ์ฯ (3) ศิริราชมูลนิธิ (4) มูลนิธิจุฬาภรณ์ (5) มูลนิธิโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้าฯ (6) มูลนิธิโรงพยาบาลเวชศาสตร์ เขตวชิรฯ (7) มูลนิธิโรคมะเร็ง โรงพยาบาลศิริราช (8) มูลนิธิโรงพยาบาลราชวิถี (9) มูลนิธิสมเด็จพระปิ่นเกล้า (10) มูลนิธิโรงพยาบาลสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ (11) มูลนิธิโรงพยาบาลสวนดอกฯ (12) มูลนิธิสนับสนุนสถาบันประสาทวิทยา และ (13) มูลนิธิโรงพยาบาลเด็ก ที่ได้กระทำตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2566 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2567 ดังนี้

1) บุคคลธรรมดา ให้ยกเว้นสำหรับเงินได้พึงประเมินหลังจากหักค่าใช้จ่ายและ หักลดหย่อนเป็นจำนวนสองเท่าของจำนวนเงินที่บริจาค แต่เมื่อรวมคำนวณกับเงินได้ที่กำหนดให้มีการยกเว้นภาษีเงินได้เป็นจำนวนสองเท่าของเงินที่ได้จ่ายตามกรณีที่กำหนดไว้แล้ว ต้องไม่เกินร้อยละสิบของเงินได้พึงประเมินหลังจากหักค่าใช้จ่ายและหักลดหย่อนนั้น

2) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ให้ยกเว้นสำหรับเงินได้เป็นจำนวนสองเท่าของรายจ่ายที่บริจาค ไม่ว่าจะจ่ายเป็นเงินหรือทรัพย์สิน แต่เมื่อรวมคำนวณกับรายจ่ายที่กำหนดให้มีการยกเว้นภาษีเงินได้เป็นจำนวนสองเท่าของรายจ่ายแล้ว ต้องไม่เกินร้อยละสิบของกำไรสุทธิก่อนหักรายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะ หรือเพื่อการสาธารณประโยชน์ และรายจ่ายเพื่อการศึกษาหรือเพื่อการกีฬา

2. กำหนดให้ยกเว้นภาษีเงินได้ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ และอากรแสตมป์ให้แก่บุคคลธรรมดาหรือบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สำหรับเงินได้ที่ได้รับจากการโอนทรัพย์สิน หรือการขายสินค้า หรือสำหรับการกระทำตราสารอันเนื่องมาจากการบริจาคให้แก่หน่วยรับบริจาคทั้ง 13 แห่งดังกล่าว (การบริจาคทรัพย์สินต่าง ๆ เช่น ที่ดิน รถยนต์ และทองคำ เป็นต้น) ที่ได้กระทำตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2566 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2567 โดยผู้โอนจะต้องไม่นำต้นทุนของทรัพย์สินหรือสินค้าซึ่งได้รับยกเว้นภาษิดังกล่าวมาหักเป็นค่าใช้จ่ายในการคำนวณภาษีเงินได้ของบุคคลธรรมดาหรือบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

8. เรื่อง ร่างกฎหมายการขยายระยะเวลามาตรการภาษีเพื่อส่งเสริมระบบภาษีอิเล็กทรอนิกส์

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างกฎกระทรวง ฉบับที่ .. (พ.ศ.) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยภาษีเงินได้ รวม 2 ฉบับ ตามที่กระทรวงการคลัง (กค.) เสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาเป็นเรื่องด่วน แล้วดำเนินการต่อไปได้

ทั้งนี้ กค. เสนอว่า

1. จากการดำเนินการตามมาตรการภาษีเพื่อส่งเสริมระบบภาษีอิเล็กทรอนิกส์ ส่งผลให้มีผู้ใช้บริการระบบ e-Tax Invoice & e-Receipt และระบบ e-Withholding Tax เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังนี้

1.1 ผู้ประกอบการใช้ระบบ e-Tax Invoice & e-Receipt ในปี 2565 จำนวน 1,657 ราย เพิ่มขึ้น 405 รายหรือคิดเป็นร้อยละ 32.34 เมื่อเทียบกับปี 2564 (ข้อมูลถึงวันที่ 30 กันยายน 2565)

ระบบ e-Tax Invoice & e-Receipt	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565 (1 ม.ค. - 30 ก.ย. 65)
จำนวนผู้ใช้ (ราย)	727	1,252	1,657

1.2 ผู้หักภาษี ณ ที่จ่ายและผู้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายผ่านระบบ e-Withholding Tax ในปี 2565 จำนวน 2,304 ราย และ 915,997 รายตามลำดับ โดยมีการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายผ่านระบบ e-Withholding Tax จำนวน 8,868.61 ล้านบาท เพิ่มขึ้นประมาณ 4,000 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 83.63 เมื่อเทียบกับปีก่อน (ข้อมูลถึงวันที่ 30 กันยายน 2565)

ระบบ e-Withholding Tax	ปี 2563 (31 ต.ค. - 31 ธ.ค. 63)	ปี 2564	ปี 2565 (1 ม.ค. - 30 ก.ย. 65)
ผู้หักภาษี ณ ที่จ่าย (ราย)	280	1,513	2,304
ผู้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย (ราย)	10,611	714,683	915,997
ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย (ล้านบาท)	443.84	4,856.15	8,868.61

2. ดังนั้น เพื่อให้การส่งเสริมการแปลงเป็นดิจิทัล (Digital Transformation) และการใช้ระบบ e-Tax Invoice & e-Receipt และระบบ e-Withholding Tax เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ซึ่งมีส่วนช่วยให้การจัดการภาษีเป็นเรื่องง่าย ช่วยลดต้นทุนการประกอบธุรกิจ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ กค. พิจารณาแล้วเห็นควรขยายระยะเวลามาตรการภาษีเพื่อส่งเสริมการลงทุนในระบบภาษีอิเล็กทรอนิกส์ตามพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 718) พ.ศ. 2564 ออกไปจนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2568 (มาตรการเดิมสิ้นสุดเมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2565) และมาตรการภาษีเพื่อส่งเสริมการใช้ระบบภาษีหัก ณ ที่จ่ายอิเล็กทรอนิกส์ (e-Withholding Tax) ตามกฎกระทรวงฉบับที่ 373 (พ.ศ. 2564) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยภาษีเงินได้ ออกไปจนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2568 (มาตรการเดิมสิ้นสุดเมื่อวันที่ 31

ธันวาคม 2565) โดยเห็นควรปรับลดอัตราภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายสำหรับการจ่ายเงินได้พึงประเมินผ่านระบบ e-Withholding Tax เหลือร้อยละ 1 (เดิมร้อยละ 2) เพื่อกระตุ้นให้ผู้ประกอบการหักและนำส่งภาษีผ่านระบบ e-Withholding Tax มากขึ้น

3. กค. ได้พิจารณาการสูญเสียรายได้และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับตามมาตรา 27 และมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีแล้ว ดังนี้

3.1 ประมาณการสูญเสียรายได้

การขยายระยะเวลามาตรการภาษีเพื่อส่งเสริมการลงทุนในระบบภาษีอิเล็กทรอนิกส์ จะทำให้สูญเสียรายได้ภาษีเงินได้นิติบุคคลประมาณ 20 ล้านบาท และการขยายระยะเวลามาตรการภาษีเพื่อส่งเสริมการใช้ระบบภาษีหัก ณ ที่จ่ายอิเล็กทรอนิกส์ (e-Withholding Tax) ไม่ทำให้สูญเสียรายได้ภาษีเนื่องจากผู้ประกอบการยังคงมีหน้าที่นำเงินได้พึงประเมินไปรวมคำนวณภาษีเงินได้ต่อไป

3.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

(1) ช่วยให้ภาคเอกชนใช้ระบบ e-Tax Invoice & e-Receipt และระบบ e-Withholding Tax อย่างแพร่หลายในการทำธุรกรรมระหว่างกันและการทำธุรกรรมกับภาครัฐ อันจะช่วยส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลและการแปลงเป็นดิจิทัล (Digital Transformation) ของทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

(2) ช่วยลดต้นทุนการจัดทำ การจัดเก็บเอกสาร รวมทั้งต้นทุนการปฏิบัติหน้าที่ทางภาษีของภาคเอกชน

(3) ช่วยให้ผู้ประกอบการมีกระแสเงินสดเพิ่มขึ้นในช่วงระยะเวลาดำเนินมาตรการลดอัตราภาษีเงินได้ ปีละประมาณ 9,800 ล้านบาท (ใช้ฐานจากปี 2564 ที่มีการหักภาษี ณ ที่จ่ายร้อยละ 2 จะมีเม็ดเงินหมุนเวียนประมาณ 5,000 ล้านบาท และถ้าหักภาษี ณ ที่จ่ายร้อยละ 1 จะมีเม็ดเงินหมุนเวียนเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเท่า) ซึ่งกระแสเงินสดที่เพิ่มขึ้นดังกล่าวจะเป็นเม็ดเงินที่หมุนเวียนเพิ่มมูลค่าให้แก่ระบบเศรษฐกิจต่อไป

(4) ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีและการให้บริการแก่ผู้เสียภาษี รวมถึงเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

สาระสำคัญของร่างพระราชกฤษฎีกาและร่างกฎกระทรวง

1. ร่างพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีสาระสำคัญเป็นการขยายระยะเวลามาตรการภาษีเพื่อส่งเสริมการลงทุนในระบบภาษีอิเล็กทรอนิกส์ โดยกำหนดให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลได้รับยกเว้นภาษีเงินได้เป็นจำนวน 2 เท่าของค่าใช้จ่าย ดังนี้

1. ค่าใช้จ่ายเพื่อการลงทุนในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์และใบรับอิเล็กทรอนิกส์ (e-Tax Invoice & e-Receipt)

2. ค่าใช้จ่ายเพื่อการลงทุนในระบบภาษีหัก ณ ที่จ่ายอิเล็กทรอนิกส์ (e-Withholding Tax)

3. ค่าใช้จ่ายในการใช้บริการระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์และใบรับอิเล็กทรอนิกส์ (e-Tax Invoice & e-Receipt) และระบบภาษีหัก ณ ที่จ่ายอิเล็กทรอนิกส์ (e-Withholding Tax) จากผู้ให้บริการ ทั้งนี้ สำหรับรายจ่ายตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2566 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2568 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

รายละเอียดค่าใช้จ่ายที่ได้รับยกเว้นภาษีตามร่าง พ.ร.ฎ. ที่ กค. เสนอ	สิทธิประโยชน์	เงื่อนไข
<p>1. การลงทุนในระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์และใบรับอิเล็กทรอนิกส์ (e-Tax Invoice & e-Receipt)</p> <p>[รายการที่ใช้เพื่อลงทุนในระบบการจัดทำข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ และระบบรับข้อมูลการจัดซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ร่วม หรือการจัดซื้อโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อใช้ในการจัดทำ ส่งมอบ รับ หรือเก็บรักษาใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์หรือใบรับอิเล็กทรอนิกส์ แต่ไม่รวมค่าซ่อมแซมอุปกรณ์]</p>	<p>• บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลได้รับยกเว้นภาษีเงินได้เป็นจำนวน 2 เท่าของค่าใช้จ่ายที่ได้ลงทุนทำระบบ (e-Tax Invoice & e-Receipt)</p>	<p>• ต้องจ่ายไปตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2566 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2568</p> <p>• ทรัพย์สินที่ลงทุนต้องมีลักษณะ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่เคยผ่านการใช้งานมาก่อน - เป็นทรัพย์สินที่นำมาหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินได้ โดยต้องได้มาและอยู่ในสภาพพร้อมใช้งานได้ภายในวันที่ 31 ธันวาคม 2568 - อยู่ในราชอาณาจักร - นำมาใช้งานเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 3 รอบระยะเวลาบัญชีติดต่อกัน นับแต่รอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้มาและพร้อมใช้งาน - ไม่เป็นทรัพย์สินที่นำไปใช้ในกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน กฎหมายว่าด้วยการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย หรือกฎหมายว่าด้วยเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน
<p>2. การลงทุนในระบบภาษีหัก ณ ที่จ่ายอิเล็กทรอนิกส์ (e-Withholding Tax)</p> <p>[รายการเพื่อการลงทุนในระบบการนำส่งภาษีทางอิเล็กทรอนิกส์ การจัดซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ร่วม อุปกรณ์เก็บใบรับรองอิเล็กทรอนิกส์ หรือการจัดซื้อโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นำส่งภาษี แต่ไม่รวมค่าซ่อมแซมอุปกรณ์]</p>	<p>• บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลได้รับยกเว้นภาษีเงินได้เป็นจำนวน 2 เท่าของค่าใช้จ่ายที่ได้ลงทุนทำระบบ (e-Withholding Tax)</p>	<p>• ต้องจ่ายไปตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2566 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2568</p>
<p>3. การใช้บริการระบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์และใบรับอิเล็กทรอนิกส์ (e-Tax Invoice & e-Receipt) และระบบภาษีหัก ณ ที่จ่ายอิเล็กทรอนิกส์ (e-Withholding Tax) จากผู้ให้บริการ</p> <p>[ค่าบริการของผู้ให้บริการจัดทำข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ หรือค่าบริการนำส่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ค่าใบรับรองอิเล็กทรอนิกส์</p>	<p>• บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลได้รับยกเว้นภาษีเงินได้เป็นจำนวน 2 เท่าของค่าบริการของผู้ให้บริการจัดทำ ส่ง จัดเก็บ ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ และค่าบริการนำส่งเงินภาษีผ่านระบบ e-Withholding Tax)</p>	<p>• ต้องจ่ายไปตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2566 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2568</p>

หรือค่าใช้จ่ายที่เก็บข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ค่าบริการของผู้ให้บริการนำส่งเงินภาษี และค่าบริการใบรับรองอิเล็กทรอนิกส์ ที่ได้ จ่ายไปเพื่อการนำส่งภาษีผ่านระบบ e- Withholding Tax]		
---	--	--

2. ร่างกฎกระทรวง ฉบับที่ .. (พ.ศ.) ออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยภาษีเงิน
ได้ ขยายระยะเวลามาตรการภาษีเพื่อส่งเสริมการใช้ระบบภาษีหัก ณ ที่จ่ายอิเล็กทรอนิกส์ (e- Withholding
Tax) ลดอัตราภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายที่มีอัตราร้อยละ 5 อัตรา อัตราร้อยละ 3 และอัตราร้อยละ 2 เหลืออัตราร้อย
ละ 1 สำหรับการจ่ายเงินได้พึงประเมินผ่านระบบ e-Withholding Tax ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2566 ถึง
วันที่ 31 ธันวาคม 2568 โดยให้ลดอัตราภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย สำหรับการจ่ายเงินได้พึงประเมินตามที่
กฎกระทรวงกำหนด เช่น

นิติบุคคล (ไม่รวมมูลนิธิหรือสมาคม)	บุคคลธรรมดา
1. เงินได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำ เช่น ค่า นายหน้า ค่าโบนัส เป็นต้น	1. ค่าเช่าทรัพย์สิน ยกเว้นค่าเช่าเรือ
2. ค่ากู้ดวิลล์ (ค่าความนิยมในตัวบริษัทจะเกิดขึ้นตอน บริษัทนั้นขายกิจการ) ค่าลิขสิทธิ์	2. เงินได้จากวิชาชีพอิสระ เช่น วิศวกรรม สถาปัตยกรรม
3. ค่าเช่าทรัพย์สิน ยกเว้นค่าเช่าเรือ	3. เงินที่ได้จากการรับเหมา
4. เงินได้จากวิชาชีพอิสระ เช่น วิศวกรรม สถาปัตยกรรม	4. เงินที่ได้จากการจ้างทำของ เงินรางวัลในการประกวด การแข่งขัน ชิงโชค
5. เงินที่ได้จากการรับเหมา	5. ค่าแสดงของนักแสดงสาธารณะที่มีภูมิลำเนาอยู่ใน
6. เงินที่ได้จากการจ้างทำของ เงินรางวัลในการประกวด การแข่งขัน ชิงโชค	ประเทศไทย

9. เรื่อง ร่างกฎกระทรวงกำหนดอัตราการจ่ายเงินสะสมและเงินสมทบ พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการร่างกฎกระทรวงกำหนดอัตราการจ่ายเงินสะสมและเงินสมทบ พ.ศ. ตามที่กระทรวงการคลัง (กค.) เสนอและให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาต่อไป

สาระสำคัญของเรื่อง

1. ร่างกฎกระทรวงฯ ที่กระทรวงการคลังเสนอ เป็นการปรับเปลี่ยนจำนวนเงินสะสมของสมาชิกและเงินสมทบของรัฐบาลเข้ากองทุนการออมแห่งชาติ (ไม่เกินบัญชีเงินสมทบสูงสุดท้ายพระราชบัญญัติกองทุน การออมแห่งชาติ พ.ศ. 2554) เพื่อเพิ่มแรงจูงใจในการออมสำหรับสมาชิกใหม่และกระตุ้นการออมเงินอย่างต่อเนื่อง สำหรับสมาชิกรายเดิม สร้างความมั่นคงในอนาคตให้สมาชิกมีเงินเพียงพอในการดำรงชีพยามชราภาพ และเป็น การแบ่งเบาภาระการคลัง เมื่อแรงงานนอกระบบเข้าสู่วัยสูงอายุซึ่งจะเป็นการเตรียมความพร้อมรองรับสังคมสูงวัย ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2566 เป็นต้นไป ดังนี้

1) ปรับเพิ่มการจ่ายเงินสะสมสูงสุดของสมาชิกเข้ากองทุนไม่เกิน 30,000 บาทต่อปี (เดิมไม่เกิน 13,200 บาทต่อปี เพิ่มขึ้นอีก 16,800 บาท)

2) ปรับเพิ่มการจ่ายเงินสมทบของรัฐบาลสำหรับสมาชิกทุกช่วงอายุรวมแล้วต้องไม่เกิน 1,800 บาทต่อปี ดังนี้

2.1) สมาชิกอายุไม่เกิน 30 ปีบริบูรณ์ รัฐสมทบให้ร้อยละ 50 ของเงินสะสมแต่ ไม่เกิน 1,800 บาทต่อปี (เดิมไม่เกิน 600 บาทต่อปี และบัญชีเงินสมทบท้ายพระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. 2554 กำหนดให้ไม่เกิน 3,000 บาทต่อปี)

2.2) สมาชิกอายุเกิน 30 ปีบริบูรณ์ แต่ไม่เกิน 50 ปีบริบูรณ์ รัฐสมทบให้ร้อยละ 80 ของเงินสะสมแต่ไม่เกิน 1,800 บาทต่อปี (เดิมไม่เกิน 960 บาทต่อปี และบัญชีเงินสมทบท้ายพระราชบัญญัติกองทุน การออมแห่งชาติ พ.ศ. 2554 กำหนดให้ไม่เกิน 4,800 บาทต่อปี)

2.3) สมาชิกอายุเกิน 50 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป รัฐสมทบให้ร้อยละ 100 ของเงินสะสมแต่ ไม่เกิน 1,800 บาทต่อปี (เดิมไม่เกิน 1,200 บาทต่อปี และบัญชีเงินสมทบท้ายพระราชบัญญัติกองทุนการออม แห่งชาติ พ.ศ. 2554 กำหนดให้ไม่เกิน 6,000 บาทต่อปี) รัฐจ่ายเงินสมทบให้มากที่สุดเนื่องจากบุคคลดังกล่าวมี ระยะเวลาออมสั้นกว่าช่วงอายุอื่น เนื่องจากพระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. 2554 มาตรา 30 บัญญัติให้ มีสิทธิออมได้ถึงอายุ 60 ปีบริบูรณ์

กระทรวงการคลังได้พิจารณาการสูญเสียรายได้และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับตามมาตรา 27 และ มาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 แล้ว โดยเห็นว่า มาตรการดังกล่าวเป็น ภาระผูกพันที่ไม่สามารถประมาณการวันสิ้นสุดโครงการได้ ประกอบกับมาตรา 32 วรรคหนึ่งและวรรคสี่ แห่ง พระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. 2554 บัญญัติว่า “ให้รัฐบาลจ่ายเงินสมทบตามระดับอายุของผู้เป็น สมาชิกและเป็นอัตราส่วนกับจำนวนเงินสะสมตามบัญชีเงินสมทบ โดยการจ่ายเงินสมทบ ให้จ่ายภายในสิ้นเดือน ถัดจากเดือนที่สมาชิกจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุน ดังนั้น งบประมาณรายจ่ายที่เกิดขึ้นจึงขึ้นอยู่กับจำนวนสมาชิกที่ เพิ่มขึ้นและจำนวนเงินที่สมาชิกรายส่ง โดยรัฐบาลจะจ่ายเงินสมทบตามระดับอายุของสมาชิก โดยในปี 2566 สมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติมีประมาณ 2,575,000 คน หากมีสมาชิกรายส่งเงินร้อยละ 20 ของจำนวนสมาชิก ทั้งหมด (ประมาณ 515,000 คน) รัฐบาลจะต้องจ่ายเงินสมทบประมาณ 1,035 ล้านบาท (ข้อมูล ณ เดือนตุลาคม ปี 2565 รัฐบาลจ่ายเงินสมทบประมาณ 350 ล้านบาท) แต่อย่างไรก็ตาม มาตรการดังกล่าวจะเป็นการจูงใจ กลุ่มเป้าหมายที่เป็นแรงงานนอกระบบ (ประมาณ 19 ล้านคนทั่วประเทศ) สร้างความเป็นธรรมในการดูแลจาก

ภาครัฐ รวมทั้งเป็นการลดภาระทางการคลังด้านการดูแลผู้สูงอายุในระยะยาวของประเทศในอนาคตเพื่อเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

10. เรื่อง ร่างพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ. ตามที่กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (ดศ.) เสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

1. ร่างพระราชกำหนดฯ ที่กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมเสนอ เป็นการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีวันที่ 18 ตุลาคม 2565 โดยกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมพิจารณาแล้วเห็นว่า ปัจจุบันมีการหลอกลวงให้ประชาชนโอนเงินโดยผ่านการติดต่อทางโทรศัพท์หรือวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ และมีผู้ทำการเปิดบัญชีบัตรเครดิตหรือกระเป๋าเงินอิเล็กทรอนิกส์ (e-Wallet) เพื่อนำเงินหรือทรัพย์สินมาใช้ในการกระทำความผิดอาญาจำนวนมาก โดยเฉพาะที่เกิดจากการหลอกลวงหรือฉ้อโกงประชาชนให้มีการทำธุรกรรมที่ผิดกฎหมายหรือโอนเงินให้แก่ผู้กระทำความผิด โดยเมื่อผู้กระทำความผิดได้รับเงินจากผู้เสียหายแล้วก็จะมีการโอนเงินของผู้เสียหายต่อไปยังบัญชีอื่นซึ่งเป็นของผู้ร่วมขบวนการด้วยกันต่อไปเป็นทอด ๆ อย่างรวดเร็ว หรือที่เรียกว่า “บัญชีม้า” ซึ่งจากข้อมูลสถิติการฉ้อโกงและหลอกลวงประชาชนผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ ปรากฏว่า มีประชาชนถูกหลอกลวงได้รับความเดือดร้อนและสูญเสียทรัพย์สินเป็นจำนวนมาก โดยจากสถิติตั้งแต่ 1 มีนาคม - 31 ตุลาคม 2565 มีจำนวนคดีออนไลน์กว่า 114,000 คดี คิดเป็นมูลค่าความเสียหายกว่า 22,000 ล้านบาท เฉลี่ย 800 คดีต่อวัน และมีแนวโน้มที่การกระทำความผิดดังกล่าวจะขยายตัวและแพร่หลายออกไปอย่างรวดเร็ว อันก่อให้เกิดผลร้ายและเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ สมควรกำหนดมาตรการทางกฎหมายที่กำหนดเป็นการเฉพาะขึ้น เพื่อกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี ประกอบกับปัญหาดังกล่าวจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนอย่างเร่งด่วน และเรื่องดังกล่าวเป็นอาชญากรรมที่ทำต่อประชาชนทั่วไป อันเป็นเรื่องความปลอดภัยสาธารณะ ซึ่งสร้างความเสียหายแก่ประชาชนจำนวนมาก และเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ อีกทั้งมีงานวิจัยได้มีการพัฒนาและปรับปรุงรูปแบบการฉ้อโกงอยู่เสมอ เพื่อหลบเลี่ยงการป้องกันและปราบปรามของเจ้าหน้าที่ของรัฐ จึงเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้ เพื่อรักษาความปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ และความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศให้ทันต่อสถานการณ์ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราเป็นพระราชกำหนดขึ้น ตามมาตรา 172 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

2. ร่างพระราชกำหนดฉบับนี้เป็นการกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี เพื่อคุ้มครองประชาชนที่สุจริตซึ่งถูกหลอกลวงให้โอนเงินโดยผ่านการติดต่อทางโทรศัพท์หรือวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ และลงโทษผู้ที่เปิดบัญชีบัตรเครดิตหรือกระเป๋าเงินอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อนำเงินหรือทรัพย์สินมาใช้ในการกระทำความผิดอาญา โดยกำหนดให้มีกลไก “คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี” เพื่อกำหนดแนวทางในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี ให้ความเห็นชอบระบบการแลกเปลี่ยนข้อมูลหรือกระบวนการแลกเปลี่ยนข้อมูล และกำหนดหน่วยงานที่ได้รับอนุญาตให้เข้าถึงข้อมูลที่มีการแลกเปลี่ยนข้อมูล กำหนดให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบธุรกิจมีอำนาจแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับบัญชีและธุรกรรมของลูกค้าในระหว่างสถาบันการเงินและผู้ประกอบธุรกิจนั้น ผ่านระบบหรือกระบวนการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่คณะกรรมการเห็นชอบ รวมทั้งให้ผู้ให้บริการโทรคมนาคมมีอำนาจแลกเปลี่ยนข้อมูลการให้บริการในระหว่างกัน โดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงาน ปปง. และหน่วยงานที่ได้รับอนุญาตสามารถเข้าถึงข้อมูลที่มีการแลกเปลี่ยนนั้น

(ปัจจุบันไม่มีฐานข้อมูลเกี่ยวกับรายชื่อ หมายเลขโทรศัพท์ บัญชีธนาคาร แอปพลิเคชัน หรือเครื่องมือทางเทคโนโลยีอื่น ๆ ของผู้กระทำความผิดหรือที่มีพฤติกรรมต้องสงสัย ที่สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน) โดยกำหนดบทยกเว้นให้การแลกเปลี่ยนข้อมูลและการเข้าถึงข้อมูล ตลอดจนการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามบทบัญญัติแห่งพระราชกำหนดนี้ไม่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ทั้งนี้ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐ สถาบันการเงิน หรือผู้ประกอบการธุรกิจสามารถเปิดเผยข้อมูลได้ กำหนดให้สำนักงาน กสทช. จัดทำระบบฐานข้อมูลกลางเท่าที่จำเป็นเกี่ยวกับข้อมูลการลงทะเบียนผู้ใช้งาน ข้อความสั้น และข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์จากผู้ให้บริการเครือข่ายโทรศัพท์ และผู้ให้บริการอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการสืบสวนสอบสวนและป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี และกำหนดขั้นตอนในการดำเนินการเพื่อระงับการทำธุรกรรมของสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการ โดยในกรณีที่สถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการพบเหตุอันควรสงสัยเอง หรือได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจดำเนินคดีอาญา เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือจากระบบการแลกเปลี่ยนข้อมูล หรือจากผู้เสียหาย ว่าบัญชีหรือกระเป๋าอิเล็กทรอนิกส์ใดอาจถูกใช้ในการกระทำความผิดหรือเกี่ยวข้องเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี ให้สถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการสามารถระงับการทำธุรกรรมและแจ้งให้สถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการที่รับโอนระงับการทำธุรกรรม รวมถึงระงับการทำธุรกรรมต่อไปเป็นทอด ๆ ไว้ทันทีเป็นการชั่วคราว เพื่อให้มีการตรวจสอบและพิจารณาดำเนินการตามขั้นตอนตามกฎหมายต่อไป อันเป็นการป้องกัน ระงับ ยับยั้งการก่ออาชญากรรมทางเทคโนโลยีได้ทันทั่วถึง รวมทั้งกำหนดบทลงโทษสำหรับการที่บุคคลใดเปิดบัญชีบัตรเครดิตอิเล็กทรอนิกส์ หรือกระเป๋าเงินอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีเจตนาใช้เพื่อตนหรือเพื่อกิจการที่ตนเกี่ยวข้อง และกรณียินยอมให้บุคคลอื่นใช้หรือยืมใช้บัตรเครดิตของตนในประการที่รู้หรือควรจะรู้ว่าอาจจะนำไปใช้ในทางทุจริตหรือผิดกฎหมาย และบทลงโทษสำหรับการเป็นธุระจัดหา โฆษณา หรือโฆษณาโดยประการใด ๆ เพื่อให้มีการซื้อขายบัญชี บัตรอิเล็กทรอนิกส์ กระเป๋าเงินอิเล็กทรอนิกส์ หรือบัตรเครดิต ซึ่งอาจก่อให้เกิดการกระทำความผิดอาญา